

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 14 липня 1984 року

№ 84 (3435)

Ціна 2 коп.

ІМ'Я ЛЕНІНА — В СЕРЦІ КОЖНОМУ!

Славний шлях, який вимірюється шістьма десятиріччями, пройшов з ім'ям Леніна комсомол України Рад. Крізь роки проніс він естафету ідейної переконаності, відданості справі комунізму.

Вранці 12 липня квіти до Мавзолею великого вождя поклали комсомольці різних поколінь. Серед них ровесники полум'яної юності країни — ті, хто, стискаючи ствол гвинтівки, який не встиг охолонути після бою, жадібно вслухався у кожне слово промови Ілліча на III з'їзді комсомолу, герої перших п'ятирічок, які заклали фундамент соціалістичної економіки. Поруч — комсомольці «вогняного покоління», кого незабутній червневий день сорок першого привів до дверей військкоматів, хто від стін стародавнього Кремля йшов на захист Батьківщини і проніс свій комсомольський квиток крізь горнило Великої Вітчизняної. В одному строю з ветеранами комсомольці нашого часу — на цілині і Бамі, в Уренгой і селах Нечорнозем'я прописали їх серця. Сьогодні вони зібралися в Москві, щоб віддати данину пам'яті вождю прогресивного людства, з чім ім'ям на прапорі ось уже шістьдесят років живе й перемагає вірний помічник партії — Ленінський комсомол.

Вечері того ж дня у Центральному Державному концертному залі «Россия» відбулось урочисте засідання, присвячене 60-річчю присвоєння комсомолові імені В. І. Леніна. Тривалими оплесками зустріли присутні товаришів В. І. Воронькіна, М. С. Горбачова, Г. В. Романова, Е. К. Лигачова, М. І. Рижкова.

У роботі урочистого засідання беруть участь відповідальні працівники ЦК КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Ради Міністрів СРСР, керівники міністерств і відомств, громадських організацій, комсомольський актив Москви і Московської області.

Учасники засідання одностайно обирають почесну президію в складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з Генеральним секретарем ЦК КПРС, Головою Президії Верховної Ради СРСР К. У. Черненко.

З доповіддю виступив перший секретар ЦК ВЛКСМ В. М. Мишин.

У ці дні, підкреслив доповідач, атмосфера життя комсомольських організацій відзначена масовим політичним і трудовим піднесенням, викликаним постановою ЦК КПРС «Про подальше поліпшення партійного керівництва комсомолом і підвищення його ролі в комуністичному вихованні молоді».

Центральний Комітет партії дав глибокий і всебічний аналіз сучасної діяльності комсомолу, досягнень і недоліків у роботі з молоддю, сформулював конкретну і мобілізуючу програму боротьби за втілення в життя ленінських заповітів на сучасному етапі.

Дозвольте в цей урочистий час, сказав В. М. Мишин, виконати почесне доручення і передати учасни-

кам засідання — ветеранам партії і комсомолу, переможцям ударної трудової передсвяткової вахти молоді, всім комсомольцям, юнакам і дівчатам країни — сердечні поздоровлення і найкращі побажання від Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР Костянтина Устиновича Черненка!

Комуністична партія, підкреслив товариш К. У. Черненко, бачить у Ленінському комсомолі свій бойовий резерв, надійного помічника у великотрудній роботі по всебічному вдосконаленню розвинутого соціалізму і знає, що на комсомол у будь-якій справі можна покласти. Костянтин Устинович висловив впевненість у тому, що комсомольці, юнаки і дівчата країни з честю пронесуть по життю ім'я і прапор великого Леніна, будуть ще впертіше і наполегливіше оволодівати марксизмом-ленінізмом, — наукою революційної дії, вчитись по-ленінському жити, працювати, боротись і перемагати!

Ставши під прапор партії комуністів, продовжував промовець, комсомол завжди зв'язав свою долю з долею революції. В далекому 1918 році, зустрічаючись з делегатами першого комсомольського з'їзду, В. І. Ленін говорив напутні слова: «Працюйте і діло у вас піде. Не сумнівайтесь, що у вашій організації будуть мільйони молодих людей. Так, так, мільйони!».

Сьогодні ми відповідаємо: в рядах ВЛКСМ — 42 мільйони юнаків і дівчат усіх націй і народностей нашої великої Батьківщини.

Усе, чим пишеється і чого досяг комсомол, стало можливим завдяки постійному піклуванню партії. Джерело сили і міцності комсомолу, запорука всіх його успіхів — у партійному керівництві, яке є найпершою умовою і найважливішим гарантом революційної наступності поколінь, запорукою ідейності, бойовості і творчої активності Співки Молоді.

На заклик партії нині комсомол шефствує над спорудженням найважливіших народногосподарських об'єктів. Самовідданою працею комсомольців відзначений четвертий рік п'ятирічки. Це з особливою силою виявилось в ході ударної вахти, присвяченої 60-річчю присвоєння комсомолові імені В. І. Леніна. Вагомим вкладом молоді в спорудження Байкало-Амурської магістралі, газопроводу Уренгой — Помари — Ужгород, у перетворення російського Нечорнозем'я, в реалізацію Продовольчої і Енергетичної програм.

Сьогодні комітети комсомолу повинні зосередити зусилля юнаків і дівчат на основних напрямках інтенсифікації суспільного виробництва, науково-технічного прогресу, комплексної автоматизації, розвитку електроніки, атомної енергетики, впровадження принципів нових видів матеріалів, техніки і технології, на оволодінні сучасним економічним мисленням.

Говорючи про завдання комсомолу у справі формування нової людини, допо-

відач підкреслив необхідність посилення виховної роботи в сфері дозвілля молоді. В сучасних умовах ця сфера стає плацдармом гострої ідеологічної боротьби. Треба активніше вносити наш радянський, соціалістичний зміст у такі захоплення молоді, як мода, музика, більш предметно займатись ідейним змістом і репертуаром дискотек і вокально-інструментальних ансамблів, дальшим розвитком творчих об'єднань, клубів за інтересами, активніше залучати молодю до занять фізкультурою і спортом.

У доповіді особливу увагу було приділено питанням ідейно-політичного виховання юнаків і дівчат, формування марксистсько-ленінського світогляду, класового загартування, непримиренності до буржуазної ідеології і моралі.

Працею народу, турботами партії створено широкі можливості для того, щоб молодь покоління Країни Рад росло ідейно загартуваним, працьовитим, морально повноцінним. Приклад комуністів, соціалістична дійсність, цілеспрямована робота по комуністичному вихованню молоді формують у юнаків і дівчат активну життєву позицію, якості, які роблять людину незламним борцем, трудівником, палким патріотом і послідовним інтернаціоналістом.

Кожен день дає переконливе підтвердження вірності радянської молоді нашим високим моральним ідеалам. Юнаки і дівчата вісімдесятих рівняються на чудові подвиги ветеранів і наших сучасників.

Постанова ЦК КПРС «Про подальше поліпшення партійного керівництва комсомолом і підвищення його ролі в комуністичному вихованні молоді» мобілізує комсомольців, юнаків і дівчат на нові звершення, вчить комсомол, як треба використовувати зростаючі можливості, самодіяльний характер Співки, як вдосконалювати форми і методи, самість комсомольської роботи з метою посилення комуністичного виховання молоді, поліпшення керівництва піонерською організацією.

Вчитись комунізму, жити, працювати і боротись по-ленінському — для комсомолу, молодого покоління немає важливішого завдання, немає відповідальнішого партійного доручення, немає і не може бути справи більш священної і дорогої.

Взявши шість десятиріч тому велике ім'я Леніна, комсомол присягнув партії комуністів, революційному народові на вірність безсмертним ленінським заповітам, ідеалам комунізму, сказав наприкінці доповідач. І сьогодні ми з гордістю урочисто заявляємо, що комсомол і далі з високою відповідальністю нестиме ленінський прапор, що клятеся комсомолу, яку він дав партії, і сьогодні визначає все життя і діяльність Всесоюзної Ленінської Комуністичної Співки Молоді.

[Закінчення на 2-й стор.]

ЯК БОЙОВУ ПРОГРАМУ ДІЙ СПРИЙНЯЛА МОЛОДЬ ОБЛАСТІ ПОСТАНОВОЮ ЦК КПРС «ПРО ДАЛЬШЕ ПОЛІПШЕННЯ ПАРТІЙНОГО КЕРІВНИЦТВА КОМСОМОЛОМ І ПІДВИЩЕННЯ ЙОГО РОЛІ В КОМУНІСТИЧНОМУ ВИХОВАННІ МОЛОДІ».

КОМСОМОЛ НЕ ПІДВЕДЕ

З великим хвилюванням і гордістю сприйняв колектив нашої комсомольсько-молодіжної бригади намотувальниць котушок трансформаторів цеху № 2 Кіровоградського заводу радіовиробів постанову ЦК КПРС «Про подальше поліпшення партійного керівництва комсомолом і підвищення його ролі в комуністичному вихованні молоді».

Ми, молоді робітники, гордимось тим, що Центральний Комітет нашої партії дав високу оцінку ролі Ленінського комсомолу в реалізації економічної програми партії, у вихованні радянської молоді на славних

революційних, бойових і трудових традиціях радянського народу.

З гордістю рапортуємо, що план першого півріччя 1984 року бригада виконала на два тижні раніше, ніж передбачалось.

За дорученням бригади: **Н. ФУНДОВА** — бригадир, **І. ФОМІНА** — групкомсорг.

РОСТУТЬ ПАТРІОТИ

Хоч я давно вибув з комсомольського віку і вже кілька років не працюю у школі, мої зв'язки з молоддю і понині залишаються міцними. Тому Постановою ЦК КПРС «Про подальше поліпшення партійного керівництва комсомолом

і підвищення його ролі в комуністичному вихованні молоді», вважаю, повною мірою стосується і мене.

Немалою популярністю у Малій Вісці і всьому районі користується історико-краєзнавчий музей, котрий я очолюю. Більшість експонатів віднайшли червоні слідопити загальноосвітніх шкіл. Та й екскурсоводи в музеї в основному — старшокласники місцевих десятирічок №№ 3 і 4. Про роботу музею можу розказувати багато, але найголовніше те, що постійно спостерігаю небайдужість дітей до славної історії Вітчизни.

Г. ПЕРЕБИЙНІС,
заслужений учитель
УРСР.
м. Мала Віска.

КОМІТЕТ КОМСОМОЛУ І ЖИВИА

«Хліб зберемо вчасно і без втрат» —

запевнив учасників розширеного засідання комітету комсомолу радгоспу імені Куйбішева Бобринського району країнний комбайнер господарства молодий комуніст А. Петрович. Такої ж думки всі члени комсомольсько-молодіжного збирально-транспортного загону № 2.

Жнива... Дошкі ускладнюють хлібозбирання. Але, як підтвердила розмова з комсомольцями — членами збирально-транспортного загону № 2 — ніхто не втрачає бадьорості. Темп, помножений на майстерність, безвідмовна робота техніки — забезпечують успіх на жнивах.

Неабияк важливо при цьому обладнати вагончик, приготувати смачні страви, вручити вітальну листівку, донести дзвінку пісню. Про безвідмовну дію цього жнивного комплексу і йшла ділова розмова на розширеному засіданні комітету комсомолу радгоспу.

(Матеріали розширеного засідання комітету комсомолу радгоспу імені Куйбішева читайте на 2-й стор.)

ЗАВТРА — ДЕНЬ МЕТАЛУРГА

І ЖІНОЧА ПРОФЕСІЯ ТЕЖ...

Наша зустріч з членами бригади Тетяною Зеленецькою з комсомольсько-молодіжного колективу вимірювальників цеху № 8 ордена Трудового Червоного Прапора Світловодського заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР відбулася напередодні професійного свята — Дня металурга на їхньому робочому місці, в лабораторії дільниці № 3. Сюди ми заїшли з керівником КМК Віталієм Володимировичем Лещенком.

Трохи ніяковіючи, Віталій Володимирович пояснив, що він — єдиний чоловік у колективі, представник «слабкої» статі. Проте від праці комсомольсько-молодіжного колективу дільниці залежить основне: вихід продукції, що її виробляють плавильники цеху. Робота не з легких: треба вміти оперувати більш як десятима тисячами різноманітних приладів, що потребують особливої уваги, вміння і знання своєї професії.

Члени бригад, а їх у комсомольсько-молодіжному колективі три, працюють за бригадним підходом. Нині на їхньому робочому календарі — березень 1985 року. Попереду у соціалістичному змаганні серед трудівниць

бригада № 15, де групкомсоргом Любов Берестовська. І хоч всі бригади постійно виконують планові завдання, при підбитті підсумків роботи враховується і виробнича дисципліна, і участь у громадському житті. Саме участь у спортивних змаганнях передовиків виробництва комсомолом Тетяни Клецової та групкомсорга Любові Берестовської, активна робота з підшефними — четвертокласниками середньої школи № 4 Валентини Колбаско, Раїси Нікеєвої та інших вивели бригаду в передові.

Діяльну допомогу в організації комсомольсько-молодіжного колективу надала його комсорг і агітатор Ірина Лашко. Разом з кандидатом в члени КПРС Оленою Іванівною Меренковою вона — наставниця молодих робітниць. Зваживши свої можливості, комсомолки запропонували переглянути норми виробітку.

Кожна добивається того, щоб підвищити вихід продукції, знаючи, що один додатковий її процент економіює у рік 300 тисяч кіловат-годин електроенергії.

Дівчата, вміючи працювати на всіх приладах, можуть замінити одна одну. Вони ставлять перед со-

бою мету виконувати планові завдання з меншою кількістю працюючих, ніж це передбачено штатним розкладом. Комсомолки сумлінно виконують взяті соціалістичні зобов'язання.

Стало правилом для колективу брати активну участь у комсомольсько-молодіжних суботниках. Двічі вміжджали у колектив імені Жданова, де трудилася на просапці сонашнику. Як і на виробництві, в числі передовиків володарі знаків ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятирічки» Мирослава Полянська і Тетяна Попельницька.

Повнокровним життям живе цей комсомольсько-молодіжний колектив. Завершується трудовий день. Поспішають до інституту студентки-комсомолки Олена Литвинова і Тетяна Попельницька, їде на засідання постійної комісії по охороні природи депутат міської Ради народних депутатів Тетяна Кирпаченко.

Отож поміляється той, хто вважає, що День металурга — свято тільки сильних, витривалих чоловіків. І таких ось симпатичних дівчат теж...

І. КАРАНТ,
громадський кореспондент «Молодого комуніста».
м. Світловодськ.

ІМ'Я ЛЕНІНА — В СЕРЦІ КОЖНОМУ!

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.)

Незабутнім етапом великого шляху комсомолу присвятив свій виступ делегат VI, VII і VIII комсомольських з'їздів М. С. Єрогов. Про вклад нинішнього покоління радянської молоді в спорудження магістралі віку — БАМу розповів бригадир комсомольсько-молодіжної бригади тресту «Нижньоангарськтрансбуд» Бурятської АРСР, лауреат премії Ленінського комсомолу А. Бондар. Участь молоді в реалізації Продовольчої програми — головна тема виступу майстра доіння колгоспу імені Мічуріна Коростівського району Житомирської області, члена Ревізійної комісії Компартії України, члена ЦК ВЛКСМ, лауреата премії Ленінського комсомолу Н. Негерей. Продовження традицій старших поколінь комсомольців — зміст виступу студентки Ленінградського державного університету, ленинського стипендіата Є. Гаврилової.

Під склепінням залу звучить фонограма з привітанням до учасників засідання льотчика-космонавта СРСР, Героя Радянського Союзу Л. Кизима, який несе вахту в космосі. Високій місії діячів культури і мистецтва — створенню художнього образу молодого будівника комуністичного суспільства присвятив виступ соліст Казахського академічного театру опери та балету, народний артист Казахської РСР, лауреат премії Ленінського комсомолу А. Днишев. Про готовність радянської молоді до праці й оборони, про перемоги під спортивними прапорами в ім'я слави Батьківщини говорив триразовий олімпійський чемпіон В. Третяк. Майор Г. Кучкін запевнив, що радянські воїни зроблять усе для того, щоб забезпечити надійний захист завоювань соціалізму. З піднесенням учасники засідання прийняли вітальний лист Центральному Комітетові КПРС, товаришеві К. У. Черненко.

(ТАРС).

ЮВІЛЕЮ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ

В цей день, 12 липня до пам'ятника Володимиру Іллічу Леніну, в центрі Світловодська поклали квіти представники комсомольських організацій міста і району. Напередодні свят на підприємствах і установах пройшли збори комсомольського активу, присвячені 60-річчю присвоєння комсомолу імені великого вождя, на яких комсомольці і молодь звітували про виконання соцзобов'язань, святих до цього ювілею.

А комсомольці комбінату твердих сплавів і тугоплавких металів організували до свята мотопробіг по місцях бойової слави Радянської Армії. Мотозагін, до якого увійшло вісім молодих робітників підприємства (командир І. Павленко, комісар П. Сулим) вирушив за маршрутом: Світловодськ — Дніпропетровськ — Донецьк — Краснодон — Новоросійськ — Керч — Феодосія — Севастополь — Саки — Гвардійське — Світловодськ. Незабаром світловодці зустрічатимуть учасників мотопробігу присвяченого 60-річчю присвоєння комсомолу імені Леніна.

О. ПОКРОВСЬКИЙ,
другий секретар Світловодського міського ЛКСМУ.

Є РІЧНИЙ!

Святковий настрій панував у трудових колективах району позавчора, у день 60-річчя присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна. Та, мабуть, з найбільшим натхненням працювала у день свята комсомолка Лідія Шелест з радгоспу «П'ятихатський». Для цього були особливі причини. Бо ввечері

рі доповіла: є річний план! Лідія надоїла по 3000 кілограмів молока від кожної із закріплених за нею первісток.

Н. ЦАПЕНКО,
секретар комсомольської організації радгоспу.

Петрівський район.

Свято — у праці

Мітингом під девізом «З іменем Леніна на працю і на подвиг», що пройшов на честь 60-річчя присвоєння комсомолу імені В. І. Леніна, почався 12 липня черговий робочий день у 25 біляців СБЗ «Оріон-84» Кіровоградського інституту сільгоспмашинобудування.

«Відзначимо день свята комсомолу завзятою працею при відмінній якості зробленого», — такою була основна думка виступів командира загону Олександра Провозіна, комісара Олександра Паливоди, бійця СБЗ Миколи Ратушного ініціативу товаришів одностайно підтримали всі члени «Оріону-84». Слова свого дотримали — обсяг виконаних робіт того дня становив 110 процентів.

С. ОЛЕКСІЄНКО,
комісар зонального штабу студентських будівельних загонів.

«ХЛІБ ЗБЕРЕМО ВЧАСНО І БЕЗ ВТРАТ»

ДОВІДКА. Нині на полях Бобринецького району живуть 3 збирально-транспортні загони, 42 комбайнових, 143 автомобільних, 58 тракторних, 15 жаткових комсомольсько-молодіжних, а також 16 сімейних екіпажів.

ДОВІДКА. Близько 1000 комсомольців і молоді району беруть участь у нинішніх жнивних. Їх мета — у стислі строки і без втрат зібрати врожай ранніх зернових і зернобобових культур.

ДОВІДКА. Під час жнив у районі діють 58 комсомольських постів якості, 27 штабів «Комсомольського прожектора», працюють 76 молодих лекторів і 113 молодих політінформаторів, 14 молодіжних агітбригад.

Для забезпечення успіху

Директор радгоспу П. І. МОМОТ:

— Нині наше головне завдання — вчасно і високоякісно зібрати врожайний урожай. Цьому підпорядкуємо увесь збиральний комплекс.

Від чого залежатиме успіх? Насамперед, вважаю, від надійності техніки. Цього року навантаження на комбайни досить високі — 145,4 гектара. На жаль, уже перші загибки показали, що деякі комбайни надто часто зупиняються. Як з'ясувалося, трапились поломки через те, що не всі комбайнери на совість поставились до підготовки живої техніки. Що ж, сподіватися на допомогу райсільгосптехніки уже пізно. Техніка у нас нова: найстаршому комбайнові сім років. Тут треба вміти берегти її, вчасно готувати до роботи. Не буду згадувати прізвиська недбайливих, думаю, вони зроблять висновок. Ім є зкого брати приклад. Комбайнери партгрупорг загону Анатолій Петрович і Олександр Новиков, наприклад. Надійних запчастин і в них не завжди було достатньо. Так вони догаєчки і гвинтика заздалегідь переберуть кожну вузол, агрегат, поки не будуть упевнені, що машина «на ходу», не підведе.

І останнє. Ми сьогодні немало говорили про моральні та матеріальні стимули для механізаторів, говоримо, що робимо в цьому плані багато. Хай секретар комітету комсомолу зараз скаже: хто нині попереду у соціалістичному змаганні і кому вона вручила вітальну листівку? У відповідь — мовчання. Реальна турбота про людей, а не тільки паперові звіти — ось, думаю, той найкращий орієнтир для дії комсомольських активістів.

Заорганізувалися?

Секретар комітету комсомолу господарства Н. ІВАНЧЕНКО:

— Не буду виправдовуватись, послатись на об'єктивні причини: директор правий. Ще недопрацював комітет комсомолу. Задовго до початку жнив визначили майбутніх членів комсомольсько-молодіжного збирально-транспортного загону, начебто до дрібниць продумали склад агітпостів, підібрали лекторів, політінформаторів, відповідальних за випуск прес-біюлетенів, «блискавок», листівок. А почалися перші обкошування загінок — думали: встигнемо ще, не масове ж хлібозбирання.

Не відкладаючи справу в довгий ящик, одразу після засідання комітету візьмемося за діло: чітко організуємо роботу комі-

тету комсомолу на жнивних. У мене є задум: кращих молодих жнивників нагороджувати іменною фотографією. Причому вручати знімок не самому передовикові, а членам його сім'ї. Хай і вдома знають, що їх брат, син чи онук трудиться в цей час по-ударному. Робити це будемо кожного дня. Продумаємо також час приїзду автомагистру, агітбригад, виступи лекторів. Ці турботи беремо на себе.

Є у матері син

Комбайнер А. ПЕТРО.

— Десять років працюю механізатором. Бачив я посуху, довелось брати низькорослі хліба. Траплялися, як і нині. Але завжди, за будь-яких умов, прагнув зібрати урожай до колоска, до зернини. Ось чому боротьба за хліб завжди залежить від сумління механізаторів. А для цього треба майстерно володіти технікою. Я, наприклад, добре знаю, який агрегат чи вузол може підвести, отож заздалегідь продумую все до дрібниць. І не пам'ятаю, щоб коли-небудь була незапланована, пов'язана з ремонтом, зупинка комбайна.

Проїдено перші кілометри закріпленого за нашим загonom 950-гектарного поля зернових. Що можна сказати? Стараються хлопці. Особливо комсомольці Олександр Новиков, Вадим Дуров, Анатолій Семенов. Добре працює і мій помічник член ВЛКСМ Сашко Товченко. Після школи він вирішив залишитись у рідному селі, механізатором бути. Як дід. Як батько. І мати — передова доярка, член райкому партії, пишається: «По нашій стежині пішов Сашко!».

З такими хлопцями тільки й робити великі, добрі справи. Тому й не суміваюся у високих намолах.

ПЕРЕБОРЕМО ТРУДНОЩІ

Начальник комсомольсько-молодіжного збирально-транспортного загону

№ 2 молодий комуніст

М. САВЕНКО:

— Нинішні жнива проходять у складних погод-

них умовах. Часті дощі дещо стримують темп жнив. Перезволоження ґрунту, яке додасть значних турбот при обмолоті, примушує нас організувати цілодобову роботу комбайнів і жаток.

Уважний огляд хлібних площ показав, що в більшості хліба низькорослі, полегли. Тож швидко переобладнали механізми комбайнів на низький зріз. Крім того, в загінку йдемо понерек посівних рядків. Це дасть змогу кращому підсиханню колосків і зменшить їх втрати при підбиранні.

Кілька слів про забезпечення запчастинами. Якби хтось підрозумів, у яку копійчку влітає простій техніці під час жнив, скільки ми втрачаємо хліба, то, мабуть, чималенька була б цифра. Буваючи в райсільгосптехніці, «пробиваючи» дефіцитні вузли, агрегати, деталі, нерідко бачу, що ремонт фактично зводиться до... пофарбування. Думаю, непогано було б заробити плату працівникам служб, що відповідають за виробничо-технічне забезпечення, якоюсь мірою пов'язати з результатом жнив. До речі, в деяких районах країни так і роблять.

З іншого боку, ми повинні бути ініціативнішими. Пригадую, як навесні киче необхідно треба було дістати підшипники для косарки КПС-5. «Немас», — повернувшись із райсільгосптехніки, розвів руками механік А. В. Гура. «Іди до керуючого, в РАПО,

І наша турбота

Перший секретар райкому комсомолу С. СОБОЛЬ:

— Дивлюся я на вас, молодих механізаторів, і радісно стає на душі: неспокійні ви, неспиритренні до педоліків, а значить, небайдужі до долі врожаю. Це вселяє оптимізм і впевненість у тому, що відживуєте в найкоротші строки і без втрат.

Деяку тривогу викликало ослаблення ролі комітету комсомолу під час жнив. Відверто кажучи, це для мене несподіванка. Пам'ятаю, з якою активністю секретар Надія Іванченко добивалася створення комсомольсько-молодіжного загону, як ретельно добирала кандидатури. Потім, мабуть, заспокоїлася: загіг створено, хлопці організовані і активні, перевірені... Але роботу з людьми слід вести безперервно. Думаю, що надалі члени комітету комсомолу будуть у полі, серед людей, будуть підтримувати той піднесений настрій, без якого важко боротися за врожай.

За традицією, що склалася, райком зобов'язується тримати в полі зору роботу загону, допомагати. На період жнив бюро райкому закріпило відповідальним за радгоспну організацію заводу райкому комсомолу Леоніда Армашова. До речі, подібні контакти склалися у нас і з комсомольським комітетом колгоспу імені 40-річ-

На знімку: механізатори В. КУЗЕВ і М. БОЯКО.

але треба знайти підшипники, — сказав Павло Іванович Момот. І що ж? Не минуло й години, як механік знайшов підшипники.

У полі постійно чергуватиме ремлетучка, що допоможе швидко усунути поломки. Адже треба берегти кожну робочу хвилину.

КОМЕНТАР РЕДАКЦІЇ. Предметною вийшла розмова на розширеному засіданні комітету комсомолу радгоспу імені Куйбишева. Відрадно, що молоді хлібороби зовсім не збираються кивати на об'єктивні причини. «Ми і тільки ми несемо повну відповідальність за кінцевий результат жнив», — такий підсумок зробили самі комсомольці. Молоді механізатори зобов'язалися найпродуктивніше використати техніку, широко розгорнути соціалістичне змагання, аби вчасно і високоякісно зібрати хліб-84.

Газета «Молодий комунар» стане арбітром соціалістичного змагання молодих механізаторів господарства. Будемо інформувати читачів про хід трудового суперництва комбайнових, автомобільних, тракторних і жаткових комсомольсько-молодіжних екіпажів радгоспу імені Куйбишева.

А. БЕЗТАКА,
М. САВЕНКО (фото).

СІМЕЙНИЙ ПОРТРЕТ В ІНТЕР'ЄРІ

Сто плюс один — саме стільки років виповнюється вчительській сімейній династії Кодаків...

По десять і вісім літ уже пропрацювали у школі чоловік Наталі — Олександр Грек і дружина Олександра Кодака — Тетяна. Скласти докупи всі ці цифри — виходить немало-небагато — аж сто років.

випадках жартома кажуть: «Почни з початку». Отож і я вирішила насамперед представити сім'ю Кодаків. Отже, ...Микола Іванович Кодак — учитель російської мови і літератури, директор Деріівської середньої школи.

зований: «Хіба вже сто! Ми якось і не задумувались, що маємо скільки літ...». Рід Кодаків — щасливий рід. Старші щасливі і спільно прожитими, як кажуть, душа в душу, роками, спільними турботами, робочими, сімейними.

Про батьків

...1948 рік. Експерсію по Київському університету Микола Кодак робив із своїм знайомим Іваном Костянтиновичем Білодідом, академіком.

но стурбований і тим, як оцінюється учень учителем. — Не секрет, Олена, Сергій, Костя (яку умовно) зразкові діти тоді, коли мають добрі оцінки з математики, хімії, літератури.

Студентське життя пролетіло щасливою миттю. Почалася робота, яка потребувала і нині потребує максимум сил, енергії, віддачі.

З таким же натхненням говорив Микола Іванович і про Сергія Соколова, Миколу Грабового, Юрка Приходька, Івана Проценка, Тоню Потіцьку...

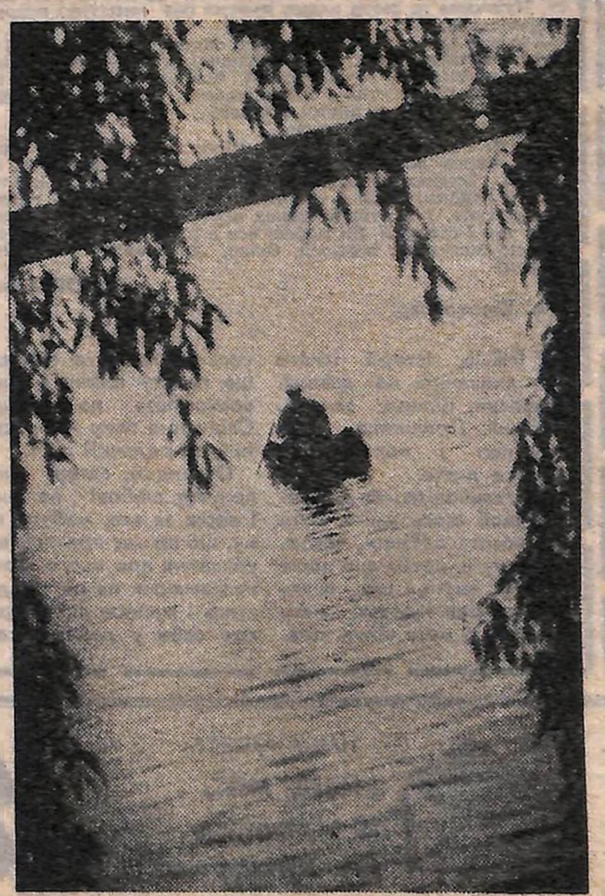
зотворчим мистецтвом й іноземними мовами... — Ні, якщо відверто казати, педагогічний стаж у мене чималий, а вчителем, вихователем став недовго, коли підростала найомша донька Оксана.

Взагалі, з Кодаками розмовляти легко і просто, незвимушено, доки мова не заходить про них самих, про їхніх дітей. Тому нехай читачі не засуджують мене за, можливо, неповний сімейний портрет. І все ж, трохи

Про дітей Під розлогою шовковицею на затишному подвір'ї, де живе ця дружніна родина, зібралися всі Анастасія Степанівна, Микола Іванович, сім'ї Наталки і Олександра. На руки до дідуся Миколи просилося найменше внученя — Сашко. Бабуся Настусю оточили дочка Наталі і Олександр Греків — Ірина і семирічний Микола Кодек.

«ПРАПОР ЛЕНІНА» І НАШ ГОЛОС — ЗА МИР Шастя жити під мирним небом... Нелегко дісталася воно нам. І сьогодні, коли на планеті неспокійно, коли імперіалістичні сили роздувають гонку озброєнь, радянські люди ще й це раз висловлюють своє прагнення до миру.

ПОВІДОМЛЯЮТЬ ГАЗЕТИ ОБЛАСТІ Гостей із Болгарії радо зустрічали трудівники ордена Трудового Червоного Прапора колгоспу «Зоря комунізму». У Надлаку відбулася зустріч делегації з керівниками і спеціалістами колгоспу.

Як добре над чистим плесом... Фото В. ГРИБА.

МІ ПІСЛЯ ВИСТУПУ ДАРЕМНО Так називався відгук читачки, вміщений у номері за 17 травня. Вона погоджувалась з автором статті «Кінобіг з перешкодами» і висловлювала свої зауваження щодо формування кінорепертуару місцевим прокатом.

ЧИТАЧ
ПРОДОВЖУЄ
РОЗМОВУ

Бо ми — рідні

Дорога редакціє, у номері газети за 9 червня цього року я прочитав замітку В. Шаповал «Моя вітха і надія». Схвальною мене в ньому такі рядки: «...Молода мати (якщо можна її так назвати) залишила новонароджених близнят, не маючи бажання виховувати їх». На нашій вулиці розлучилися дві сім'ї. Одна — років п'ять тому. Друга дещо пізніше. У кожній було по двійко малих дітей. Поділилися подружжя ними — та й усі проблеми. Одну дитину взяла дружина. Другу — чоловік... Та поділися навіть рукавицями — і то в одну руку буде тепло, а в другу — холодно. А то ж діти — найдорожче, найсвятіше, що є в нашому житті. Можливо, у них обох ще будуть нерідні тато і мама... Але отой біль, який вразив їхні серця у дитинстві, — чи не пронесуть вони його через усе своє життя?

Навіщо ж ми заради здебільшого емоційного, неввіреного почуття калічимо дитячі душі?

...Нас у матері було троє. Вона нас не дуже батувала. Та і нічим було. Незлегко нам жилося. Та мама не вийшла заміж вдруге. Заради нас. Пам'ятаю свого тата. Його звички, манеру говорити. Але все це залишилось далеко-далеко за обрієм. Я майже все своє життя прожив без батька. Я його дуже любив. І в тому, що його нема з нами, вина була війна з фашистами. Кілька років тому я взяв відпустку і поїхав у Тернопільську область. Не для того, щоб зустріти тата, а побачити його могилу. Братську могилу, де він похований, де лежать 1750 його бойових побратимів. Молоденька дівчина з сільради, яка нас провела до кладовища, говорила, що в районі є ще одна така могила. Ось якою ціною заплатили наші батьки за наш вільний сьогоднішній день. Ми ніколи, ні за яких обставин, не повинні забувати про це.

У мене теж двоє дітей. Вітя відслужив у армії, навчається в Кіровоградському кооперативному технікумі. Шосуботи приїздить додому. Донька Валя — заміжня. Працює бухгалтером у колгоспі, живе недалеко від рідної домівки. Бачимось майже щодня. І нам щоразу є про що поговорити. Бо ми ж — рідні.

В. ЛАШКУЛ,
м. Бобринець.

ДО ДИМИТРІВСЬКОГО будинку культури, де розміщена обрядова кімната, направляється весільний кортеж. Винуватці торжества — Геннадій Криворучко, шофер місцевого радгоспу імені Димитрова та Галина Шимчук, няня радгоспного дитсадку «Ластівка». Вигрануть веселі музики, сяють усмішками обличчя запрошених. Народжується ще одна молода сім'я. Молоді низько вклоняються присутнім і прямує до обрядової зали. Звучить весільне вітання. Помічник виконавця обряду Марія Василівна Прокопенко звертається до молодих:

— Шановні молодята! Перед порогом обрядової за-

На довгий щасливий вік

ли прошу запалити факел. В ньому — полум'я, запалене від вогню на могилі героя, які віддали своє життя за свободу і незалежність нашої Вітчизни, за чисте небо над нами, за щастя наше і наших дітей.

Візьміть із собою частку цього полум'я як символ незгасного життя, чистоти й вірності Радянській Батьківщині!

Розкриваються двері, й наречені входять до зали. Починається урочиста реєстрація шлюбу. Її проводить обрядовий староста,

депутат місцевої Ради народних депутатів Галина Василівна Сердюк. Вона вітає дорогих гостей і продовжує весільну церемонію...

У обрядах, які проводять димитровці, широко використовуються весільні атрибути й символи. Нареченим стелять вишитий рушник, придбаний нареченою, який символізує чистоту почуттів нареченого й нареченої, які стоять на рушник. Молоді обмінюються весільними обрядками, які виступають символом сімейної єдності й вірності. Дзвенять кришталеві келихи...

ОБРЯДИ НАШІ, РАДЯНСЬКІ

Удома молодих зустрічають батьки, дарують їм пшеничні колоски — знак приналежності до славного роду хліборобського... Стало традицією, що наречених вітають таном представники громадських організацій і трудових колективів. Часто вони від імені дирекції та парткому вручають молодій сім'ї ключі від нової квартири. Ось і молоде подружжя Криворучків одержало їх.

Пам'ятним був той день і для Олександра Зінчака та Світлани Андрусевич, Геннадія Шеховцова і Валентини Кліщ та інших молодят...

ПАРОДЖЕННЯ дитини — радісна подія для батьків, їхніх родичів, друзів. Соціалістичне су-

спільство приділяє велику увагу зміцненню сім'ї, охороні материнства, вихованню покоління в комуністичному дусі. Ось чому димитровські виконавці радянських обрядів дбають, щоб і «народини» проходили піднесено, святковому. Надовго збережуть у пам'яті радісні хвилини обряду подружжя Василь та Лідія Степанчук, Сергій та Марія Солопи, Анатолій та Галина Прокопчуки, Володимир і Дарина Завізіни, Сергій та Людмила Літаєви, які тут реєстрували своїх первістків. А Олександр і Тетяна Євдокимови вже тричі відсвяткували «народини».

Молоді Димитрове, повинні робити сім'я новими громадянами Країни Рад. Віряться: вони виростуть гідними слави і традиції старших поколінь.

А. ЯЩИШИНА,
с. Димитрове
Устинівського району.

ОСЯГНУТИ ЛЮБОВ...

«Дорога редакціє!

Я вважаю себе постійним читачем «Молодого комунара». Дуже цікавив мене випуск «Клубу молоді сім'ї». І, якщо відверто, за три роки спілкування з газетою так і не знайшов відповіді на запитання, які мене хвилюють...

Сучасному чоловікові значно важче, ніж його навіть найближчим предкам: перед ним інші жінки — незалежні, набагато впевненіші в собі. І саме жіноча емансипація позбавила представників сильної статі впевненості у собі. Погодьтеся, ніби лише незначна частина чоловіків, вирішивши позаліпитися до жінки, яка сподобалася, активно виявляють ініціативу. До того ж, тепер чоловіки ще до весілля досить охоче поступаються жінці не тільки першістю, а й взагалі перекладають на її плечі ініціативу вибору. Ім, цим чоловікам, неприємно, що навіть найсамостійніша, найсучасніша жінка мріє зустрітися з тим, хто візьме на себе тягар сімейних турбот, звільнить її від вирішення непростих життєвих проблем. І, звичайно, любитиме безмежно, створить навколо атмосфери ніжності, ореол неповторності і перестане звертати увагу на інших жінок.

Та ба, таких ідеалів, певно, немає. Ні, вік справжніх лицарів не минув. Просто, шановні жінки, чоловіки люблять інакше. Як правило, любов для нього лише ланка у ланцюжку інших важливих справ, причому ланка далеко не першорядна. Навіть охоплений ширим почуттям чоловік все таки намагається зберегти особисту свободу. Невміння звужити коло своїх інтересів лише до любовних переживань нерідко обурює жінку: «А чи любить він мене взагалі?». Заспокойтесь, милі жіночки, любіть. Тільки так, як може, а не так, як він, на ваш погляд, повинен любити!

Перші дні знайомства осянні просто-таки світлом неповторності. І все ж мужчина і жінка підходять до оцінки своїх стосунків із різною міркою. Коли стрімче кохання закінчується розривом, жінка, як правило, відчуває гостре розчарування, гіркоту, навіть душевну порожнечу. Мужчина ж (хоча немає правил без винятку) недовго побивається.

Але все це — доки не прийде справжня любов. Ось тоді і не взяти представника сильної статі — перед нами істота несмілива, сором'язлива. Чоловік, ще зовсім недавно такий рішучий і незворушний, стає вкрай залежним від настрою і примх коханої...

Саме так сталося зі мною. Але, пам'ятаю, напередодні весілля мене охопив... страх. Страх перед докорінними змінами своєї долі, перед початком сімейного життя. І мабуть, неспроста. Ще тоді десь у глибині душі я ставив собі запитання: «А раптом розлюблю?». І сьогодні, через п'ять років, констатую: саме так і сталося. На роботі все з рук налізлося: обіцяне серцем щастя не збулося. Отже, розлюблю. Що мені робити?

П. КОРНЕВ,

м. Кіровоград.

КІНЕЦЬ історії такого «кохання» не дивний. Навпаки, цілком законний. Причиною тому погляди і переконання автора листа.

Загальновідомо: для того, щоб щось уміти, бути до чогось здібним, чогось досягнути, необхідно перш за все знати, що являє собою оце «щось», мати про свою мету чітке, пра-

вильне уявлення. На жаль, цю просту істину в житті враховують не завжди. Свідчення тому — присланий до редакції лист.

Очевидно, автор листа почуття любові не знав. І перш за все, мабуть, тому, що не має правильного уявлення про нього. Хоча, незважаючи на це (видає стиль і манера листа), вважає себе у даних питан-

Які світи відкрилися для двох
В одному слові тихому — «кохаю»!
Минає травень, відщвітає лох,
Збіга вода...

Кохання — не минає.

Кохання не минається для тих,
Кому хоч хвилюшку душу осваляло...
О, скільки правди у словах твоїх:
«Великого кохання —

завжди мало»!
Фотоетюд В. МИЛОСТЮКА.

Петрівський район.

ва: замість того, щоб спробувати знайти і зрозуміти СВОЇ особисті помилки і передивитися СВОЇ неправильні погляди, він на їх основі намагається узагальнювати, відумуючи цілу концепцію, по суті неправильну. Звідси, зрештою, і виникають розчарування в коханні, а як наслідок — нещасливі і неміцні сім'ї. Але по порядку. Перш

ти в дечому розібратись, **НЕПРАВІЙ** автор листа і в тому, що для чоловіка кохання тільки «ланка в ланцюжку важливих справ», та це ланка «далеко не першорядна» (1). Любов — це дуже велике і цілісне почуття, щоб грати роль тільки ланки серед

справ. Воно охоплює і пронизує все єство людини, всі її вчинки й думки. Воно не підлядає ні поділу на елементи, ні співставленню з іншими справами. Ну, а ті, для кого любов лише «ланка», ніколи не люблять по-справжньому. Спроможність любити у них ще не сформована. І все це тому, що вони не розуміють суті кохання, зводячи його до інших, еволюційно менш розвинутих якостей: інтересу, симпатії, закоханості тощо. Розрізненню цих понять приділяють достатньо уваги А. Г. Хрипкова і Д. В. Колесов у своїх посібниках «Хлопчик — підліток — юнак» і «Дівчинка — підліток — дівчина», Л. Н. Тимошенко в книзі «Виховання старшокласниць».

Помилляється автор листа і відносно чоловічого інстинкту «зберегти особисту свободу». У справжньому коханні такого «інстинкту» немає і бути не може ні в чоловіка, ні у жінки. В коханні свободи не шукають — інакше це не кохання. Любов по суті сама є результатом добровільного єднання людей, що знайшли одне одного. Адже люди — це своєрідні половинки, кожній із яких не вистачає іншої (не стільки в біологічному, скільки в психологічному розумінні). Тільки зустрівши свою «половинку», людина знаходить духовну цілісність і починає себе щасливою, живе повноцінним життям, а не просто існує.

Від кого в такому випадку шукати свободу? Від частинки самого себе? А коли все-таки заходить мова про «свободу», значить, не свою «половинку» знайшла людина...

Що можна порадити автору листа й усім тим, хто опинився в подібному становищі? Насамперед, розібратися в коханні як єдиному правильній основі шлюбу. А потім — вчіться любити самі. При цьому ніколи не дивіться на життя звисока. Завищена самооцінка — один із підступних ворогів людини, її долі. Будьте наполегливими, проте не впертими — це різні якості характеру. Читайте про любов, намагайтесь розібратись в її складностях, обов'язково підвищуйте особисту культуру розуму і почуттів.

О. АТЕМАСОВ,
кандидат психологічних наук.

РЕДАКТОР
Ю. СЕРДЮЧЕНКО.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітета ЛКСМ України.
На українському мові.

НАША АДРЕСА:
316050, МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-45-00; відповідального секретаря — 2-46-87; відділа комсомольського життя — 2-46-57; листів і масової роботи — 2-45-36; пропаганди — 2-45-36; учнівської молоді — 2-46-87; військово-патріотичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-45-35; оголошень — 2-56-65; коректорської — 3-61-83; нічної редакції — 3-03-53.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.
Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського обкому Компартії України м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.